

« ሰዋሰው ብርሃን »

የቅዱስ ጳውሎስ ክፍተኛ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት

ዓመታዊ መጽሐፍት

ተጥር ዩ

በ 27 ቀን 1988 ዓ. ም

ጸሐፊ

ቅኔ በኢትዮጵያ

ቅኔን ማን ጀመረው ? የሚለውን ሐረገ ሐሳብ ከማስባትን በፊት ቅኔ በሚለው ሥርወ ግሥ ላይ ከተለያዩ አንቀጽም ሆነ ከአንድ አንቀጽ የተለያዩ የትርጉም ቅርጽና ይዘት በመስጠት መምህራን ግእዝ ያትታሉ ።

፩/ ቆንቆን ነቀዘ ፡— ካለው ግሥ የወጣ ጥሬ ዘር ነው ሲሉ፣ ምሥ ጤሩም ቁንቁን ዕንጨትን ውስጥ ውስጡን እየቦረቦረና እየሸረሸረ እንደ ሚበላው ሁሉ ቅኔም የባለ ቅኔዎችን ልቡና በሐሳብ ሠረገላ እያሸከረከረ በምሥጢር ርቀት እእምሮን ስለሚበዘብዝ በገጸ—ንባብ የማይሰናስ ሱትን በምሥጢር ጥሬ ይለስኑታል ።

፪/ ሌሎች ደግሞ ቀንዮ ገዛ ፣ ካለው ግሥ የወጣ ጥሬ ዘር ነው ይሉና ለማስረጃ ያህል የሚጠቅሱት መጽሐፋዊ ግሥ«ቁሙ እንከ ወኢትሐሩ ዳግመ ውስተ አርዑተ ቅኔ»ገሳትያ ፭-፩ በመጥቀስ ቅኔ ከያንዳንዱ ባለ ቅኔ በየጊዜው የሚመነጨው የቅኔ ድርሰት«ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር ስብ ሐተ ሐዲስ እንዳለው ነቢዩ ዳዊት ባለቅኔውም አዲስ ምስጋናን በማፍለቅ

ሰፈጣሪው መገዛቱን የሚገልጥበት ሕዋሳተ አፍአም ሆነ ሕዋሳተ ውስጥን ለሕሊና አስገዝቶ የምሥጢር ጡብ በመሥራት የሥነ አእምሮን አድማስእየ ካበ የሥነ ፍጥረትን ታሪክ ከማድነቅ ጋር የዓለምን የኑሮ ውጣ ውረድም ሆነ የዕለት ተዕለት ኑሮ ገጠመኝን በቅዱሳት መጻሕፍት መርሕነት የሚ ራቀቅበት መሆኑን ያሳያል ።

፫/ ከዚህ ለየት አልን ያሉት ደግሞ ቀንዮ ሙሾ አወጣ ፣ ግጥም ገጠመ ፣ እዜመ ፣ አንጉራጎረ ፣ ዘፈን ፣ አራቆ ተናገረ ፣ መራ ፣ የሚለውን ግሥ አብነት በማድረግ የሚከተለውን - - ሐተታ ይሰጣሉ ። ይኸውም ሰው ከግል አእምሮው አፍልቆ ለእግዚአብሔር አዲስ ምሥጋና ለማቅ ረብ ምሳሌ መስሎ ፣ ምሥጢር አመሥጥሮ ፣ ግጥም ገጥሞ የልቡናውን ምኞት፣ የአእምሮውን ምጥቀት በማድራት የመጠነ አእምሮውን አድማስ በምሥጢር ከሸፍ ፣ በሐሳብ ርቀት የሚያረካበትና የሰማዕያትን ሕሊና በተመስጦ ባሕር የሚያንሳፍፍበት መሆኑን በመመልከት ከዚህ ወጣ ይላሉ ። እንግዲህ ቅኔ የሚለው ጥሬ ዘር ከነዚህ ግሥች የማይዘል መሆ ኑን ከተረዳን

ቅኔን ማን ጀመረው ?

ስለ ቅኔ አጀማመር ውጥኑ የቅዱስ ያሬድ መሆኑ የማይታበል ሐቅ ሆኖ ሳለ እንዳንዶቹ ከያሬድ በኋላ መልክ አበጅተው በሐግ ደንገገው በት ወስነው ያሁኑን የቅኔ ውበት የሰጡትን ሊቃውንት እንደ ጀግሪ አድርገው ሲቁጥሩ ስማቸውንም እንደሚከተለው ያሳያሉ ።

እነርሱም ፡— ሐዊራ ፣ መንክራ ፣ እስክንድራ ፣ ፖ እስክንድራ ፣ አቢዳራ ይባላሉ ይላሉ ። በሌላ በኩል ደግሞ ዋድሎች በበኩላቸው ቅኔን የደረሰው የሐንስ ገብላዊ ነው ሲሉ ጎንጆች ደግሞ ተዋነደ ነው ይላሉ ። ሌሎችም እንዲሁ ደቀ እስጢፋ ነው የሚሉ አልጠፉም ይሁን እንጅ ዋድ ሎች ቅኔን የደረሰው የሐንስ ገብላዊ መሆኑን ከማረጋገጣቸውም በላይ የአደራረሱም ዓይነት እንደ ሌሎች ግብር ገብቶ ፣ ምሥጢር አቃንቶ እንደ ወጣ ነው እንጂ በፍልስፍና መንገድ አይደለም ይላሉ ። ስለዚህ የነበረበ ትም ቦታ በወሎ ክፍለ ሀገር በምትገኝ አማራ ሳይንት በተባለችው ቦታ ሲሆን፣ ያችም ቦታ በዚያን ጊዜ ከተማዋ ደብረ ታቦር ትባል ነበር ። ታዲያ ይህ የሐንስ ገብላዊ የተባለው ፊት ብዙዎችን እንዳስተማረ ባይካድም አብ ነት አድርጎ ያወጣውና በእግሩ የተካው አባ ወልደ ገብርኤል የተባለውን መንነቱ ነው ። አባ ወልደ ገብርኤል ደግሞ ራሱን አስመስሎ በሞያ የወለደው ሠምረ አብን ነው ። ሠምረ አብ በሚያስተምርበት ጊዜ ገባኤ አስፍቶ ደቀመዛሙርት አብዝቶ ያስተምር ስለነበር ነገሩንም አጸ በዕደ ማርያምን ቅኔ እንዳስተማራቸው ይታወቅ ዘንድ ይህን ቅኔ ተቀኝ ይባላል ።

«ድገረ ተሠብረ እጽንዖ ለሰብእና ልጉዙት

ኢየሱስ ክርስቶስ በማየ ሐዲስ ጥምቀት»፤

ይህ ጉባኤ ቃና ቅኔ የርሳቸው እንደሆነ ይተረካል ።

ይኸም ሠምረ አብ ለልሂብና ለኤልያስ ማስተማሩ ጽድቅ ሲሆን ፣ አልያም ደግሞ ለተዋነይና ለጽድቅ ወልደ ማርያም አስተማረ ፣ ተዋነይ የጎንጅ መንገድ አባት፣ ጽድቅ ወልደ ማርያም የዋድላ መንገድ አባት ሆኑ ። - የቅኔ መንገድ ልዩነትም ያን ጊዜ ተጀመረ ይባላል ። ምክንያቱም ጊዜው የጦርነት ጊዜ ስለነበርና የግራኝ ወረራም በመካከሉ ብዙ የመገናኘት እጥረት ስለፈጠረ የተዋነይ ደቀ መዛሙርት ቅኔውን ጠፈጥ ፣ አገባቡን ወነስ አድርገው ሲይዙ ጽድቅ ወልደ ማርያም ግን ጉባኤ ሳይፈታ አብነቱንም ሳያጠፋ ይዞ በመገኘቱ የቅኔን መንገድ ፣ የአገባብን ሥነ ሥርዓት ከነሙሉ ጠባዩ ለመጠበቅ ቻለ ፤ እርሱም በዚያ ሙያ የታወቀ በመሆኑ የርሱን ሙያ የያዙ ሁሉ ጽድቅ እየተባሉ ወንበሩን ይዘው ሲያስተምሩ ኑረዋል ። በዚህም ምክንያት የዋድላ አገባብ ፣ የዋድላ ቅኔ እየተባለ ሲመሰገን ኖሯል ። ስለዚህ በዋድላ መንገድ ሲያስተምሩ የነበሩ ስድስት ጻድቅ እንደነበሩ በታሪክ ይነገራል ። ሆኖም የመጨረሻው ጽድቅ ለጽድቅ ወልደ ማርያም አስተማሪ፣ ጽድቅ ወ/ማርያም ደግሞ ለማዕበል ወልደ ሕይወት ዘሚጫ አስተማሪ፣ ማዕበል ወልደ ሕይወትም ለጌቱ ገምራ ሚካኤል ደብር አስተማሩ ፤ ከዚህ በኋላ ግን አንዱ መምህር የዋድላውንና የጎንጅውን የዋሽራውንም አጠቃሎ በመያዙ የቅኔን ደራ ሲነት ባለቤት ለተለያዩ ደራሲያን ቢሰጥም የቅኔ ደራሲ ያው ቅዱስ ያሬድ መሆኑ አያጠራጥርም ። ለምሳሌ የድጋው ደራሲ ቅዱስ ያሬድ ሆኖ ሳለ ቤተሰቡም ፣ ቆሜ ፣ ተጉለቱ ፣ ዋድሌ ፣ አጫብሬ ፣ ወንጨሬ ፣ እየተባለ ይነገርራል ፤ ይህን ልዩነት ሊያመጣ የቻለው የዘመን ብዛትና በመካከሉ የተፈጠረው ጦርነት እንጅ ምልክቱም ሆነ የድጋው ዘር አንድ ስለሆነ ደራሲው ያው ቅዱስ ያሬድ መሆኑን የሚያስተባብል የለም ። እንግዲህ ቅዱስ ያሬድ ቅኔን ከምን አግኝቶ ደረሰው ፣ የሚለው ሐሳብ አጠያያቂ ሳይሆን አይቀርም፣ የሆነው ሆኖ የቅዱስ ያሬድ የዜማ ድርሰት ከቅኔው ድርሰት የሚቀድም መሆኑ እሙን ነው ።

ስለዚህ የያሬድ የዜማ ድርሰት በአራት ሲከፈል ፡- እነሱም ፩ኛ/ ድጋ ፣ ፪ኛ/ ምዕራፍ ፣ ፫ኛ/ መዋሥዕት ፣ ፬ኛ/ ዝማራ ናቸው ። እንግዲያውስ ቅኔ የያሬድን መዝሙር መስሎ የሚኼድ በዜማ የሚዘመር በመሆኑና ከቅኔ ድርሰት የዜማ ድርሰት መቅደሙ የማይካድ ስለሆነ ከዜማው ድርሰት ቅኔን ደረሰው ይባላል ። ምንም የያሬድ የዜማ ድርሰት እንደ ቅኔ በየጊዜው ከአዩት ፣ ከሰሙት ባሕር የሚጠለቅ ፣ ከግላዊ ሥነ አእምሮ የሚቀዳ ባይሆንም ከዜማው ድርሰቱ የቅኔ ስሞችን እንደወሰደ በግልጽ ይታያሉ ።

፩/ ምዕራፍ በተባለው ድርሰቱ ምቅናይን ፤

፪/ በዚህ ምዕራፍ ፣ ሚበዝጉ ፣ ዋዜማ ፣ ይትባረክ ፣ ዘይ እዚ ፣ መወድስ ፣ ዙልክሙ የሚለውን ስም ከዜማው ይትባሃል እንደሚገኙ ገሃድነቱ ሥውር አይደለም ።

ቅኔ በቅዱሳት መጻሕፍት ፤

ቅዱሳት መጻሕፍት የቅኔ መድበሎች እንደሆኑና ጸሐፍቱም የቅኔ ባለቤቶች መሆናቸው የማይዘነጋ ርቀታዊ አተራረክ ነው ። እንዲያውም አንዳንዶቹ ብሉያት ንባብ ፣ ሐዲሳት ፣ ትርጓሜ፣ ሊቃውንት ምሥጢር ናቸው ከማለታቸውም በላይ ፣ ወንጌል ሠምና ወርቅ ፣ የጳውሎስ መልክት ሠረዝ ፣ የኢጥርስ መልክት ሰንሰለት ይላሉ ። እንግዲያስ በተለይም ወንጌልን ስንመለከት የቅኔን ቤትና ስም አይውረስ እንጅ ስምና ወርቃዊ ምሥጢሩን ብንገባው፣ ምሳሌ ዘርን ፣ ምሳሌ መካልይን ፣ ምሳሌ ደናግልንና ሌሎችንም የምሳሌ አነጋገሮችን ስናይ ፍጹም ስምና ወርቃዊ ጠባይ ስለሚያሳይ ወንጌል የሠምና ወርቅ መንገድ ቀጥታ በር ናት ብትባል ማጋነን አይሆንም ። ሌሎችም የብሉያት መጻሕፍት የሠምና ወርቅ ጠባይ ንጽጽር ሲኖራቸው በተለይም የዳዊት መዝሙር ፣ ኢዮብ ፣ መሐልይ የቅኔ መጽሐፍ መሰለው ይታያሉ ። እንግዲህ ያምሆነ ይህ ቅኔዎች በቅዱሳት መጻሕፍት የነዋሪነት መረጃቸውን ለማብሰር ያህል የሚከተሉትን መጽሐፍቱ ቅኔዎች መመልከቱ ለአስረጅነታቸው አርኪዎች ናቸው ።

፩/ ያዕቆብ ልጆቹን ሰብስቦ ለእያንዳንዳቸው የተለያየ በረከት ሲያድል ይሁዳን «ውርንጭላን በወይን ግንድ ያሠራል ፤ የአሁያውንም ግልገል በወይን ሐረግ ፣ ልዥስን በወይን ያጥባል ፤ መጎናጸፊያውን በደም ፣ ዓይኑ ፣ ከወይን ይቀላል፤ ጥርሱም ከወተት ይነጣል» ሲል ለጊዜው ስሙ ልጁን ይሁዳን ሲመለከት፣ ወርቁ ግን ክርስቶስ መሆኑን እንረዳለን ዘፍ.ግ፱.፲፩ ።

፪/ « አገሊኬ መገሌተ ለፍቁርዮ ዘአፍርቁ ዐፀደ ወይን ኮነ ለፍቁር በብሔር ጥሉል ውስተ ማእዘንቱ ስለወዳጅና ስለወይን ቦታው ቅኔ እቀኛለሁ ። ዙሪያውን ቆፈረ ፤ ድንጋዮችንም ለቅሞ አወጣ ። ምርጥ የሆነውንም ሐረግ ተከለበት፤ በመካከሉም ግንብ ሠራ ። የመጥ መቅያ ጉድጓድ ማሰበት ፣ ወይንን ያፈራ ዘንድ ተማመነ ፣ ዳሩ ግን ሆም ጣጤ አፈራ» ። ይህ ስሙ ሲሆን፣ ወርቁ ግን በዘመነ ብሉይ ያሉትን እሥራኤል ዘሥጋና በዘመነ ሐዲስ ያሉት እስራኤል ዘነፍስ መሆናቸውን ስምና ወርቃዊ ትርጉሙ ያስረዳል ። ትንቢተ ኢሳይያስ ፭.፩ - ፫ ።

፫/ « መሴ እባብን በምድረ በዳ እንደሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጅ እንዳይጠፋ የሰው ልጅ ሊሰቀል ይገባል» ይላል ።

በለዚህ በአርዌ ምድር የተመሰለው ዲያብሎስ ሲሆን ፣ በአርዌ ብርት የተመሰለው ክርስቶስ ነው ። በመሆኑም የ«ከመ»ንጽጽር ቅኔ ይሆናል ።

፩/ «ከጥፋት ውሃ በፊት ናጎ ወደ መርከቢቱ እስከ ገባበት ቀን ድረስ ሲበሉና ሲጠጡ ፣ ሲያገቡና ሲጋቡ እንደነበሩ የጥፋት ውሃም መጥቶ ሁሉን እንደወሰደ እንዳላወቁ የሰው ልጅ መምጣትም ደግሞ እንዲሁ ይሆናል ።» ይህ የ«ከመ»ንጽጽር ቅኔ ነው ።

፪/ ታዲያ ቅኔ መጽሐፍቱ ነው ከተባለ ፣ ያፊድም በቅዱሳት መጻሕፍት ውጥነን ከወሰደ ፣ ቅዱሳት መጻሕፍትም በሌሎች ቋንቋዎች ከተጻፉ ቅኔ በሌሎች ቋንቋዎች የለም ለማለት ያጠራጥራል ።

፫/ በሌላ በኩል ፍጹም ኢትዮጵያዊ ቅኔ መሆኑን የዛሬውን ባለ ፩፰ ቤት ቅኔ በማሻሻልና በማቀናበር መልክ የሰጡትን እንደ ሐዊራ ፣ መንከራ ፣ እስክንድራ ፣ ፖእስክንድራ ፣ አቢዳራ እንደዋደሎች የሐንስ ገብላዊ ፣ እንደ ጎንጆች ተዋነይ እንዲሁም ደቀ እስጢፋ የተባሉት ሊቃውንት ለቤተ ክርስቲያን መገልገያ ፣ ለሊቃውንት መመሪያ የሰጡት አስተዋዕለ ከያሬድ የቅኔ አመንጭነት ብዙም ያነሰ አይደለም ።

ቅኔ በቅዱስ ያሬድ ድርሰት ፤

፩/ የትንሣኤ አደራረስ ፡— ሀ— ሚበዝኑ ፡ አመ ሳልስት ዕለት ሞክ ለሞት ገብረ ትንሣኤ በሰንበት ።

ለ/ ብፁዕ ዘይሌቡ ፡— ሠርክ ሰንበት ለጸቢሐ እሑድ ገብረ ትንሣኤ በሰንበት ፤

ሐ/ መውደስ ፡— ፍታሕ ሊተ፤ክርስቶስ ተንሥኦ እሙታን፤በዐቢይ ኃይል ወሥልጣን ፤ ሀሠሮ ለሠይጣን ፤ አግዳዞ ለአዳም ሰላም አምደዕዚሰ ይኩን ሰላም ።

መ/ ነፍሳዊ ፡— የም በዛቲ ዕለት ፡ ሰበካ ትንሣኤ አዋልዲሃ ለጸዮን ።

የመጽገዕ ፡— መውደስ ፡— ከልሐ ዕውር በውስተ ፍኖት፤ ወገ ሠጽዎ እለ ይመርገዎ ከመ ያርምም፤ ወአዕቦየ ከሊህ እንዘ ይበል ተሳሀለኒ እግዚእየ ወልደ ዳዊት ርድዓኒ ።

የደብረ ዘይት ፡— ፍታሕ ሊተ፤ አመ ይመጽዕ ንጉሥ በግርማ መንግሥት፤ ከነኔ ድልው ቅድሚያ፤ ነፍስ ትርዕድ፤ ወመጸሐፍት ይትከሰታ ለሰምዕ ።

የጸሎተ ሐሙስ ፡— ከብር ይዕቲ ፤ ወአንተሰ ጸላእከ ተግሣጽየ፤ ወአግባእከ ድጎሬከ ቃልየ፤ እመኒ ርኢከ ሠራቁ ትርውጽ ምስ

ሌሁ ፤ ወረሰይክ መክፈልተከ ምስለ ዘማውያን ፤

ዕጣነ ሞገር፡— በ፩ ሃሌታ፡— ረፈቀ ምስሌሆሙ በድራር ዘዲበ ከሩ ቤል ይነብር ፤ ወሎሙ አርአየ ሥርዓተ ምሥጢር ዘቀርባን ንጉሠ ነገሥት ወእግዚእ ነፍሱ ፍጥረት ፤

የዘመን መለወጫ ፤ የቅዱስ ዮሐንስ ዋይማ ምልጣኖች ፣ ጎየንተ ዋይማ ቅኔዎች ።

ታኅሣሥ ፳፰ የአማኑኤል ዋይማ ፣ ምልጣኖች ፣ ጎየንተ ዋይማ ቅኔዎች፡ እንዲሁም አርባዕቱ ምልጣን ሲኖረው ጉባኤ ቃናው ቅኔ ቀርቶ ምልጣኑ ጎየንተ ጉባኤ ቀና ይሆናል ። የሚሆንባቸውም ሰዓት ሀ/ በመጻገዕ፤ ለ/ በሆሣዕና ፤ ሐ/ በትንሣኤ እንዲሁም አልፎ አልፎ በሌሎች ሰንበታት ጉባኤ ቃናው የሚቀረው አርባዕቱ ባለ ምልጣን በመሆኑ ነው ።

ተራ ቀ/	የቅኔ ስሞች	ቤታቸው	የቅኔ ስሞች	ቤታቸው	የቅኔ ስሞች	ቤታቸው
፩	ጉባኤ ቃና	፪	፮ አጭር ዋይማ	፫	፬ ማህልከ	፭
፪	ዘአምላኪየ	፮	፯ ሥላሴ	፬	፰ መውደስ	፮
፫	ሚበዝኑ	፯	፰ ዘይዕዚ	፭	፲፩ ነፍሳዊ	፯
፬	ዋይማ	፰	፱ አጭር ዘይእዚ	፮	፲፪ ሕንጻሃ	፯

ተራ ቀ/	የቅኔ ስሞች	ቤታቸው	የቅኔ ስሞች	ቤታቸው
፲፫	ሐዋርያተሁ ከበበ	፪	፲፯ ዕዝል ዕጣነ	
፲፬	ግእዝ ክብር ይእቲ	፫	ሞገር	፲፩
፲፭	ዕዝል ክብር ይእቲ	፬		
፲፮	ግእዝ ዕጣነ ሞገር	፯		

እንግዲህ ከላይ በሠንጠረዥ እንደተገለጹት በየዓይነታቸው የቅኔ ስሞች ፲፯ ሲሆኑ ፣ በአጠቃላይ ቤታቸው ደግሞ ፳፰ ናቸው ።

የቅኔ ዓላማ (ጥቅም) ።

ለዚሁም መረጃ የሚከተለውን ቅኔ ቢመለከቱ የቅኔ ቤቶች ድጋግ መሆናቸውን ያስረዳል ። ማስረጃ ፣ መወደስ ቅኔ ፣ ደቀ እስጢፋ ደድቅ ከመ እስክንድር ፣ በመንፈስ ቅዱስ ነበበ ሐሳባት ነቢይ ቅኔያተ ፣ እምቅኔያ ቲሁ ለያሬድ ዘእንበለ ያትርፍ ምንተ ፣ ወከመ ኢይገድሩ ውስተ አፍኦ ፣ እምቅኔያ ቲሁ ሐነጸ አብያተ ፣ ሰብዓ ወሰማኒተ፤ ወጠፈረ እሉ አብያት እስከነ ይእዜ ኢተነሥተ ፣ ሐዊራሰ ወመንክራ ዘተጋብኡ ድርገተ ፣ ዘምስለ ብዑል እስክንድር አስተጋብኡ ምሥጢራተ ፣ መንክራተሂ መተሩ ወተመሰሉ መጥባሕተ ፣ ለመጥባሕት እስመ ልማዱ ከፊሎተ ዋሕድ አርባዕተ ።

የግእዝ ቅኔና የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ልዩነት ፤

፩/ የግእዝ ቅኔን ለማወቅ የሚፈልግ የማንኛውም ቋንቋ ተገልጋይ ሁሉ አፋን ያልፈታበትን የግእዝ ቋንቋ ማጥናት የመጀመሪያ ግዴታው ሲሆን የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ገጣሚ ግን በሚገለገልበት ቋንቋ ይገጥመዋል ።

፪/ የግእዝ ቅኔ በተወሰነ ሁኔታና አካባቢ ሲቀርብ የሕዝባዊውን ቅኔ ግጥም ግን ሁኔታና አካባቢ አይወስነውም ።

፫/ የግእዝ ቅኔ በትምህርት የሚሰጥ ፣ ዜማውንም ያልተማረ የማያዘመው ሲሆን ፣ የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ግን በትምህርት መልክ የማይሰጥ ፣ የዜማ አስተማሪ የሌለው ሕዝባዊ ትውፊት ነው ።

፬/ የግእዝ ቅኔ የዜማው ምጣኔም ሆነ የሐረጎች አወቃቀር ብያይ ሲኖረው ፣ የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ግን በትውፊት ጅራትነት የሚጓዝ መሆኑን ያጠይቃል ።

፭/ የግእዝ ቅኔ ሐረግ ፣ ማንደርደሪያ ፣ ባሕር ፣ ለዓለም ፣ መጽፊያ ፣ ኳኛ የሚባሉ መለያ ሲኖሩት ፣ የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ግን እነዚህን ሁሉ አያሟላም ።

፮/ የግእዝ ቅኔ በአብዛኛው መልኩ መንፈሳዊ አገልገሎትን ሲመለከት ፣ የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ግን በአብዛኛው መልኩ ማኅበራዊ ጉዳዮችን ይዳስሳል ።

፯/ የግእዝ ቅኔ ተሳትፎው በተወሰኑ ሰዎች ብቻ ሲሆን ፣ የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ግን ተሳትፎው ሕዝባዊ ነው ።

፰/ የግእዝ ቅኔ የተወሰኑ ባለቤቶች ሲኖሩት ፣ የሕዝባዊ ቅኔ ግጥም ግን ሕዝባዊና ማኅበራዊነትን ያመለክታል ።

፩ኛ/ ለንግግር ፣ ንግግር የቋንቋን ብልጽግናና የማንበብ ዝንባሌ ልምድን የሚጠይቅ በመሆኑ አንድ ባለ ቅኔም የመጻሕፍትን ገላ ቀዶ የምሥጢር መጋዘን ከፍተ ፣ የሰማዕያትን አእምሮ አድናቆት የሚያሸምት በት መጀመሪያ ቅኔውን በአካል ምሥጢር ከመላሱ በፊት ስለሚቀረጸው ቅኔ ምሥጢር ጠለቅ ብሎ መቃኘት የበዓሉን ታሪክ መጥገብና መጽሐፍ አወቅ መሆን ይጠበቅበታል። ይህን ነገር አንድ ባለ ቅኔ አስተካክሎ ከተገኘ የአእምሮው ማሠሮ የሐሳብ እርጅ ስለማይመትር አድማጩን ሐሳብ ቆርሶ ማጥገብ ይችላል ።

፪ኛ/ የሰዎችን ሐሳብ ለመረዳት ፣ ባለ ቅኔ ምን ጊዜም እያንዳንዱን ጎብረተሰብእ ባህል ፣ ታሪክ ፣ ወግ ማወቅና መገንባት ያለበት በዚሁ ጎብረተሰብእ ውስጥ ያለውን ሁለንታዊ ሕይወት ሲረዳ በመሆኑና የቅዱሳት መጻሕፍትን ገጸ ንባብ ከነአሥራው ትርጓሜያቸው ዓይነ ሕሊናውን ተክሎ መመርመርና ማሰስ ስለሚፈለግበት ፣ ሰዎች ስለሚያቀርቡት ታሪካዊም ሆነ መጽሐፍታዊ ጥቅስ እንዲሁም ማኅበራዊ ጉዳዮች ባዕድ ስለማይሆን በተሎ የመረዳትና በአእምሮ የመቅረጽ ልምድ አለው ።

፫ኛ/ አናቅጸ መጻሕፍትን መተርጎሚያ ፣ ቅኔ አገባብን ፣ ርባታን የአቀፈ ስለሆነና ይህ አገባብና ርባ ቅምር ደግሞ የቅዱሳት መጻሕፍት ሰብል እንደመሆኑ መጠን በየቅዱሳት መጻሕፍቱ ይቃረማል ። ቅኔ በቅዱሳን ፣ በመላእክት በጸድቃን ፣ ዕለት ታሪካቸውንና በዓላቸውን ተመልክቶ የሚመሠጠር በመሆኑ ድርሳናትን ፣ ተአምራትን ፣ ገድላትን አዘውቅሮ ማንበብን ስለሚጠይቅ የተጠቀሱትን አዋልድ ፣ መጻሕፍት መዛመድ ያሻል ። ይኸ ከሆነ መጻሕፍቱ በቀላሉ ይነዳሉ ። ቅኔ አጥንቱ ሊጠነክር ሥጋው ሊዳብር የሚችለው ከብሉያት ከሐዲሳት መጻሕፍት ጋር ጉርብ ትናው ጥብቅ የሆነ እንደሆነ ነው ። ያለበለዚያ «የነልንክድነው ቤት መዝጊያው ጭራሮ ጣራው ሰንበሌጥ» እንዲሉ በአናቅጸ መጻሕፍት ያልተሸበበ ቅኔም የምሥጢር ክፍትነት ራቁነትነት ይታይበታል። በመሆኑም ነበር በትርጓሜ መጻሕፍት አስተውሎት ያልተላበሰ አእምሮ የጉንደሮችን የሰምገፍ አፍራሽ ቅኔ መንገድ የቅኔውን ገጸ ንባብ ማንበብ እንጅ የቅኔአዊ ርቀት ቃታውን ለመፈልቀቅ ዐቅመ አእምሮው የሚአጥረው። እንግዲያስ ቅኔ ሁል ጊዜ ከቅዱሳት መጻሕፍት ጋር መገናኘትና ከአስራው ትርጓሜአቸው ጋር መጠንጠን አለበት ።

፬ኛ/ ፍርድን ማስተማርያ (የተቃውሞ ድምፅ መግለጫ) ፣ የቅኔ ዓላማ በክርክትን ያላየ ቅኔን ባለቅኔዎች የወደዱትን ማጥገኛ የጠሉትን ማናቂያ አድርገው ለማቅረብ እንደሚሞክሩ ቢተባተቡም ቅኔ በግል

ሕይወትም ሆነ በማኅበራዊ ሕይወት ፍርድን ማስተማሪያ እንጅ በልቅም አስተሳሰብና በጠራ አመለካከት ያልተሰለቀ ግርድፍ አመለካከታቸው የባለ ቅኔዎችን ሕሊና ያቅረዋል እንጂ ባለቅኔዎች የበላይ ባለሥልጣኖች በሕግ የተጣለውን ፍርድ ከአደፈረሱት በማመልከቻዊ ቅኔአቸው ይግባኙን ለቸሩ አምላክ የሚያቀርቡበት ይልቁንም እንኳን ምድራዊውን የፍርድ ጉድለት ቀርቶ ሰብአዊ ሕሊና መመጣጠን የሚሳነውን ሰማያዊ ፍርድ በተንጠራራ ኩሽት ብያኔውን ለማከላወስ የአፈረጠመ የምጸት ክንዳቸውን በመላክ የዕውቀት ከምቶችን ከማሰባሰብ ጋር የሚከተሉትን ገስረጃ ማየቱ ይበቃል ።

፩ ኩንኖ ጎጥአን አምላክ ኢይደልወክ ምንተ ።

አፍቅሩ ጸላዕተክሙ እንዘ ትብል አንተ ።

አምላክ ኃጥአንን መኩንን አይገባህም ፤ አንተ ጠላቶቻችፃን ውደዱ ብለህልና ።

፪ ዳዊት ሐሰወ ትንቢተ ዳዊት፤ አምጣኝ ዕጂ ተሰምዮ ዕጂ እንዘ አልቦቱ። ገብረ መርጻዊ ይፈጽም ትንቢተ ዳዊት ባሕቱ ።

ውእቱ ዕጂ ወሥጋ ውእቱ ።

ዳዊት በትንቢቱ ዋሽ፤ ምነው ትል ሳይኖርበት እራሱን በትል መስሎ አልና ፤ ነገር ግን የዳዊትን ትንቢት ገብረ መርጻዊ ይፈጽም፤ ምክንያቱም እሱ ሰውነቱ ቆስሎ ሥጋው ትል ሆኖአል።

፫ ጎድግዎ ወመንንዎ ለዝንቱ ዓለም በብሂሎቱ አምላክ ሐሰወ ወቃለ ጽድቁ አድከመ ።

ውእቱ አኮኑ አፍቀረ ዓለመ ።

«አምላክ ሰዎችን ዓለምን ናቋት፤ ተዋት፤ ማሰቱ ዋሽቷል፤ ምነው እሱ ዓለምን ወደ መጥቷልና ።

እያለ ባለቅኔው የግል ቅኔአዊውን ብያኔ በገፍ ለመጋበዝ ያልዳዳ ።

ሰለዚህ ቅኔ የወደዱትን ማጋነኔያ፤ የጠሉትን ማኮሰሻ ሳይሆን፤ ማስተማሪያ፤ ፍርድ ማስተላለፊያ በመሆኑ እንኳን ምድራዊው ቀርቶ የሰማያዊውን አምላክ ሥራ እንኳ ከላይ በጠቀስኳቸው ምድራዊ የቅኔ መንገዶች ባለ ቅኔ የማያደላ ቀጥተኛ ሚዛናዊ ፍርድ ሰጥቷል ።

ከመሪይታ ቀጸላ መንግሥቱ